

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 160/10
08.09.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Мирјаном Пузовић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђ.Д, због кривичног дела фалсификовања исправе из члана 233. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз.129/10 од 27.07.2010. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж I бр.149/10 од 01.02.2010. године, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије, дана 08.09.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖЕЊЕМ захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз.129/10 од 27.07.2010. године, УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж I бр.149/10 од 01.02.2010. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Општински суд у Новом Саду пресудом К. 1854/08 од 25.08.2009. године огласио је кривим окривљеног Ђ.Д. за кривично дело фалсификовање исправе из члана 233. став 3. у вези става 1. Кривичног законика (КЗ) за које га је осудио на казну затвора у трајању од седам месеци. Истом пресудом од окривљеног су одузете предметне исправе наведене у изреци првостепене пресуде, а окривљени је обавезан да на име паушала суду плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 22.890,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Новом Саду пресудом Кж. I 149/10 од 01.02.2010. године одбио је као неосновану жалбу окривљеног и његовог браниоца и првостепену пресуду потврдио.

Републички јавни тужилац Србије је подигао захтев за заштиту законитости Ктз.129/10 од 27.07.2010. године, због повреде одредаба Законика о кривичном поступку из члана 448. став 1. ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева укине пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж. I 149/10 од 01.02.2010. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, на којој је размотрио списе предмета са захтевом Републичког јавног тужиоца Србије, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано у захтеву указује да је Апелациони суд у Новом Саду у поступку одлучивања по изјављеној жалби окривљеног и његовог браниоца, повредио одредбе кривичног поступка из члана 448. став 1. у вези члана 375. став 1. ЗКП-а.

Чланом 448. став 1. ЗКП прописано је да ће другостепени суд кад решава о жалби против пресуде донесене у скраћеном поступку којом је изречена казна затвора обавестити странке и браниоца окривљеног у смислу члана 374. став 2. и члана 375. став 1. ЗКП, а у осталим случајевима само ако председник већа или веће нађе да би присуство странака било корисно за разјашњење ствари.

Из списка предмета произилази да је бранилац окривљеног у жалби изјављеној на првостепену пресуду поставио захтев да буде обавештен о дану одржавања седнице већа на којој ће се расправљати о њиховој жалби, у смислу члана 375. став 1. ЗКП, па је у таквој процесној ситуацији, Апелациони суд у Новом Саду био дужан да удовољи постављеном захтеву браниоца.

Међутим, Апелациони суд у Новом Саду је решавао о жалби окривљеног и његовог браниоца у нејавној седници, односно не позивајући браниоца, услед ког пропусти је другостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 448. став 1. у вези члана 375. став 1. ЗКП, због које повреде је укидање пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж. I 149/10 од 01.02.2010. године било

нужно.

У поновљеном поступку, другостепени суд ће отклонити учињену повреду одредаба кривичног поступка из члана 448. став 1. ЗКП, након чега ће бити у могућности да донесе закониту и правилну одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважио подигнути захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 1. Законика о кривичном поступку, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Мирјана Пузовић, с.р.

Горан Чавлина, с.р.